Fialova(á) síla nestačila

Rozhodující zápas o udržení jsme odehráli 17. března ve Zlíně. Klubovnu mají tamní hráči ve sportovním areálu s koupalištěm a basketbalovým hřištěm, a i přes některé nedostatky jejího umístění mě uchvátila bezprostředně sousedící obrovská terasa, která je součástí restauračního provozu. V létě naprosto ideální pro trojkombinaci šachy/koupání/občerstvení.

Já jsem hrál na 2. šachovnici s Vladimírem Palou, který za nás dříve několik sezón hostoval. V Královské indické jsme ani nestačili odehrát teorii a jeho nabídku remízy jsem přijal. Pak jsem si odskočil do Basket baru, kde jsem přes prosklenou stěnu chvíli pozoroval turnaj mladších žáků v košíkové. Dívčí družstvo tam drtilo stejně staré chlapce a abych se na to nemusel dívat, raději jsem se vrátil zpět do klubovny.

Na všech šachovnicích probíhaly líté boje, ale více ze hry měli celkově domácí. Na našeho lídra, Romana Závůrku, byl Dominik Kula evidentně připraven. Ve Philidorově obraně Roman zahrál pro mě tak trochu prazvláštně pseudoaktivní postup h6, g5 a Jg4. Tento motiv se sice vyskytuje obzvláště v Sicilské, ale tady zřejmě nefungoval, bílý hrozby celkem jednoduše odrazil a získal 2 pěšce. Zajímavé bylo, že čím stál lépe, tím útrpněji se tvářil, což jsem vůbec nechápal. Co to je za divné mimikry? Až později jsem si všiml, že ho bolela záda. Roman partii i přesto poměrně hladce prohrál.

Honza Sýkora sehrál takticky hodně náročnou netypickou Skandinávskou. Jeho soupeř ztratil spoustu času při vymýšlení správné reakce na Honzův útok na královském křídle. Ale to se mu vyplatilo, na dámském křídle byl velmi aktivní a získával kvalitu. Kouzelník Honza se rozhodl obětovat dámu za věž a jezdce, vyklouzl zpod gilotiny, zaútočil a dokázal vytvořit matovou síť. Soupeř ovšem našel pravděpodobně jediný únik a povedlo se mu remízovat věčným šachem.

Matěj Hrabal ve Francouzské obětoval střelce a po zápletkách měl za něj tuším 4 pěšce. Ti ovšem byly zoufale vzadu, černý převzal iniciativu a celkem zkušeně zavěsil.

Jirka právě dobírá střelce. Do další fáze boje se posiluje tajným nápojem (kefír to není).

Nyní přišla velká chvíle Jirky Fialy. Velký dopisovatel a vůdce Fialového koutku měl bílé kameny, tak jak to má rád. Rozehrál Londýnský systém a soupeř strategicky chybně zablokoval centrum tahem c4. Jirka získal pohodlnou pozici a pěšce. Potom se mě ještě disciplinovaně zeptal, jestli má hrát na výhru, moje odpověď byla při daném stavu jasná. Jirka se posílil kefírem a čokoládou a začal soupeře přehrávat. Ten se snažil vykoupit obětí kvality, ale potom přehlédl ztrátu střelce a byla z toho celá věž za nebezpečně postouplého pěšce. V této fázi sice Jiří nehrál přesně, v euforii hrál možná zbytečně rychle. Přesto nakonec dokázal poměrně bezpečně zvítězit.

Prohráváme tedy 2:3, ale při dobré konstelaci jsme ještě měli šanci na výhru.

Momentka na terase po vítězné partii.

Mirek Tichý sehrál partii (marně pátrám v paměti, jaké to bylo zahájení) hodně zodpovědně, černými vyrovnal hru a začal soupeře přehrávat. Pozice se otevřela a v oboustranné časové tísni byla pozice hodně náročná. Soupeř se vynalézavě bránil, Mira pečlivě vykrýval šachy bílého a nakonec ho po hrubé chybě zmatil. Moc pěkný a soustředěný výkon.

Laďa Vláčil hrál černými Scheweningen, se kterým má bohaté zkušenosti. Proč dobrovolně před dokončením vývinu hrál d5 netuším, ale izolovaný pěšec se mě vůbec nelíbil. Zato bílému ano a taky ho brzo dobyl. Potom ještě asi zbytečně Laďa ztratil kvalitu a marně se pokoušel zachránit koncovku.

Napětí při závěrečné partii je patrné z tváří všech zúčastněných

Nejkvalitnější a taky nejdelší partii bezesporu sehrál Šimon Londin s Honzou Malčánkem. Bílému se Šimona Larsenem překvapit nepovedlo, naopak byl to on, který hledal způsob, jak správně rozestavit figury. Ale povedlo se mu to a nádherně obětoval kvalitu za matový útok. To už byl ovšem v časové tísni a Šimonovi se podařilo vyklouznout. Složitou a pravděpodobně vyrovnanou koncovku byl nucen hrát na výhru, našel správný postup prolomení obranného valu bílého a už to vypadalo, že se mu podaří soupeře zdolat. Ten hrál ovšem rovněž na výši a díky postouplému pěšci g6 držel remízu. Hra obou mladíků byla obdivuhodná, jen tak dál. Nakonec tedy asi zasloužená remíza.

Celkově jsme rozhodující zápas prohráli 3,5:4,5 a tím jsme svůj osud v příští sezóně zpečetili. Ještě nás čeká poslední zápas doma s Prušánkami a potom zpět do kraje.

Martin Adamčík